

hvordan det kommer til at se ud, når man fra centralt hold vil dirigere, hvordan nationen skal se ud. Næh, vi skulle nok have fortsat med at lade den enkelte borger selv sørge for at passe sin ejendom, som han har gjort indtil nu.

Anden næstformand (Henning Grove):
Fru Anni Svanholt som ordfører.

Anni Svanholt (SF):

Ligesom tidligere vil jeg gerne her understrege, at vi i SF mener, det er utrolig vigtigt, at der bliver givet en god information, og at der bliver holdt offentlige møder i forbindelse med udpegning af arealer til forskellige formål, og vi mener også, at den enkelte grundejer skal have bedre information. Men at der bliver afholdt høringer og offentlige møder om regionplaner og kommuneplaner osv. er jo almindeligt forekommende, og derfor synes jeg, den del af forslaget er lidt ejendommeligt.

For så vidt angår den øvrige del indebærer forslaget, at lodsejere skal have erstatning for alt mellem himmel og jord – det er sådan tankegangen fremover – og det mener vi altså ikke i SF. Det må og skal være muligt i det her samfund at lave erstatningsfrie reguleringer af hensyn til almenvællets interesse. Der er jo ikke nogen forureningsret i samfundet, og samfundet vil ikke kunne betale sig fra de ønsker og behov, der er om at lave nogle reguleringer. Industrien og skibsfarten osv. får jo heller ikke erstatning for rådighedsindskrænkninger af hensyn til natur og miljø, f.eks. at de ikke længere må smide deres affald og spildolie i havet.

Vi synes, at beslutningsforslaget sætter den private ejendomsret højere end hensynet til naturen og miljøet og de kommende generationer. Vi er f.eks. meget glade for, at man i 1917 var utrolig fremsynet og lavede en erstatningsfri lovgivning om beskyttelse, en naturfredningslov, at vi har lovgivning om beskyttelse af kysterne, og at der efterfølgende er lavet en lang række reguleringer, så vi i dag kan glæde os over, at vi trods alt har bevaret vores naturværdier for de kommende generationer. Og sådan skal det selvfølgelig være.

Men går man ind i en meget konkret regulering, så vil det selvfølgelig nok i praksis også være sådan, at der vil kunne tages stilling til, om der skal gives en form for kompensation eller erstatning; men det må jo bero på helt konkrete vurderinger.

Vi synes, at det er helt uansvarligt at lægge op til, at der skal bruges mange penge, rigtig mange penge, på dette formål ved at give store erstatningsbeløb, og det er åbenbart det, Venstre gerne vil. Jeg har i hvert fald ikke hørt noget andet svar fra Peter Hansen-Nord på de konkrete spørgsmål; jeg synes, det var en gang snakken udenom. Vi kan altså konstatere, at i de her tilfælde er Venstre parat til at tage en masse penge ud af statskassen og give dem til f.eks. landmændene.

Jeg skal på SF's vegne afvise forslaget.

Ulla Solvang (RV):

Jeg taler igen på vegne af fru Gerner Nielsen, som ikke er til stede:

I Det Radikale Venstre er vi meget tilfredse med, at miljøministeren nu i samarbejde med bl.a. landboorganisationerne har nedsat en arbejdsgruppe, som skal vurdere, hvorledes vi forbedrer informationen til lodsejerne om de reguleringer, som gælder for den enkeltes ejendom.

Vi er enige med forslagsstillerne i, at lodsejerne selvfølgelig skal orienteres om, hvilke restriktioner der gælder for deres jord. Det kan bl.a. ske ved, at de kort og redegørelser, som ligger i amternes regionplaner, bliver mere detaljerede og mere informative.

Vedrørende erstatninger er det sådan, at der efter grundlovens § 73, som ministeren også har nævnt, skal ydes fuldstændig erstatning, når der er tale om ekspropriation.

Ligeledes – som allerede nævnt er der blevet redegjort for det i forbindelse med R 8 – er lovgivningen omkring plan-, miljø- og naturbeskyttelsesområder helt i overensstemmelse med grundlovens § 73. Det er også bekræftet af et responsum, som Dansk Skovforening indhente hos de juridiske eksperter Bent Christensen og Henrik Zahle.

Det er ikke Det Radikale Venstres opfattelse, at der skal åbnes op for yderligere erstatning ud over den erstatning, som grundloven kræver. Dog må vi selvfølgelig løbende vurdere, hvorledes vi understøtter landbruget bedst muligt i udviklingen af en mere bæredygtig produktion, hvor der tages behørigt hensyn til både den biologiske mangfoldighed og beskyttelsen af vores landskaber og af det grundvand, som alle i det økologiske kredsløb er afhængige af. Det må man sige er almenvællets interesse.

Det Radikale Venstre kan ikke tilslutte sig beslutningsforslaget.